

СТ А Н О В И Щ Е

от

доц. д-р Калина Христова

за кандидатурата за научна степен „Доктор“ в област на висше образование

8. Изкуства, професионално направление 8.2. Изобразително изкуство на Васил Николов Колев и документите, представени за присъждане на научна степен “Доктор” както и научен труд на тема:

**СРАВНИТЕЛЕН АНАЛИЗ НА ОБУЧЕНИЕТО ПО ГРАФИКА В
ХУДОЖЕСТВЕНИТЕ АКАДЕМИИ В СОФИЯ И ВЕНЕЦИЯ
ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА НА ХХІ ВЕК В АКАДЕМИЧНОТО ОБРАЗОВАНИЕ**

Научен ръководител: проф. д. изк. Петер Цанев

Предоставената ми за становище дисертация на Васил Колев се е с обем 108 страници и съдържа три глави, въведение и заключение, както и 4 страници библиография от 55 заглавия и източници (от които 36 заглавия и извори на кирилица и 19 на латиница, 1 интернет базиран източник). В допълнение има две приложения. Приложението, илюстриращо художествените творби, допринася за цялостния характер на научното изследване.

I. Актуалност и значимост на научния труд

Избраната тема от докторанта е свързана с неговата личностна и творческа същност. Няма нищо по-логично от това темата на дисертационния труд да се търси в пресечната точка между образованието, преподавателската и творческа дейност на докторанта. Както сам той изтъква още в общата характеристика на дисертацията си „в свят, потопен в една безкрайна цифрова матрица и все по-ориентиран към дигиталната комуникация, техники, някои от които с хилядолетна история, придобиват особена стойност, която няма как да бъде оценена еднозначно.“ Именно това е и един от основните доводи за дисертационността

на темата, а именно разкриването на пресечните точки – сравнителен анализ на обучението по графика в Националната художествена академия в София и други чуждестранни академичните школи, които са запазили традицията и успяват да я съчетаят с новите тенденции и технологии, като конкретно избраната Академия за изящни изкуства във Венеция. Изследователските задачи, които си поставя Васил Колев, до този момент не са били обект на разглеждане нито в българските, а и в италианските изследователски центрове.

II. Основни части и методология на научното изследване

В началото на научното си изследване Васил Колев аргументира избора на темата и предпоставките за актуалността на нейната проблематика. Формулирани са обектът и предметът, както и целите и задачите на изследването.

В **първа глава** докторантът разглежда подбрани щрихи към историята на графичното изкуство в България и Венеция, представяйки избрани автори, неразривно свързани с графичното изкуство и разширяването на неговата популярност и значимост. Историческият преглед започва от средата на XV век, когато е изобретена печатарската преса от Йоханес Гутенберг (1450 г.) и ни превежда през важни исторически моменти и открития, повлияли на изобразителното изкуство и нуждата от графика, както и нейното място в културния живот и в двете страни. В тази част на изследването си Васил Колев разглежда творчеството на много венециански графици, оказали влияние на графичното изкуство още от края на XV век, когато Венеция е най-големият издателски и печатарски център в Европа, и в началото на XVI век, за когато се смята, че се е превърнала в културен център на континента. Следва представянето на българската графична школа, разгледана в същата периодика. Главата завършва с българската графична традиция и връзката и с Венеция през XVI век.

Втора глава прави преглед на програмите на обучение през XXI век в двете учебни заведения, представя анкетирването на студенти и преподаватели, които оценяват програмите и дейността на специалност „Графика“ съответно във Венеция и София. Рядко в дисертационни трудове можем да срещнем подобен анализ, който да разглежда реалните параметри на програмното съдържание на две висши училища по изкуства и осветлява

техните предимства и недостатъци. Подобно изследване е добра основа за осъвременяване на програмите и учебното съдържание в обучението по графика.

В **третата глава** докторантът анализира не само общи, но и съществени отличителни белези на обучението по графика в двете академии. Паралелът между случването и резултатите в двете академии е особено интересен в контекста на XXI век и предизвикателствата, които той поставя пред младите хора, развиващи се като изящни художници, и системите на обучение, които им се предлагат в художествените академии.

На базата на своя личен опит Васил Колев акцентира върху нещо много важно, сравнявайки порядките в двете академии, а именно сходството в педагогическата дейност и индивидуалния подход към всеки един студент, важноста на личния пример и поощряването към самоанализ и постоянно съизмерване с други автори. Докторантът акцентира и върху едно важно преимущество, което имат студентите в НХА, а именно да използват свободно графичната база с, но и без присъствието на преподавател, което им дава възможност да развият пълноценно творческия си потенциал, работейки самостоятелно над проектите си. Тази възможност е важна предпоставка за изграждането у студентите на творческа, но и на технологична самостоятелност.

IV. Приноси на дисертационния труд

Приносите на дисертационния труд са изведени от докторанта в десет основни направления, ще се спра само на някои от тях, определяйки избора си на базата на тяхната значимост, заложена от поставените цели и задачи в дисертационния труд.

В дисертацията си Васил Колев прави първи по рода си преглед на развитие на графичното изкуство във Венеция и водещата роля, която има Венецианската школа за развитието на този вид изкуство. Това безспорно е много интресна и неизследвана тема.

Едно от ценните качества на това научно изследване са проведените анкети с преподаватели от двата образователни центъра. Избраните автори са отдавна утвърдени имена на художествената сцена, чиито компетенции и оценки картографират състоянието –

